

Sygn. akt II KK 545/22

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **C. G.** skazanego z art. 178a § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2023 r. w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron w trybie art. 532 § 3 k.p.k.

wniosku obrońcy skazanego **C. G.** w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z 21 czerwca 2022 r. sygn. VI Ka 89/22, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z 18 października 2021 r. sygn. II K 277/20,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

**wniosku nie uwzględnić i odmówić wstrzymania wykonania
zaskarżonego kasacją wyroku.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z 18 października 2021 r. sygn. II K 277/20, oskarżony C. G. został uznany za winnego czynu polegającego na tym, że:

w dniu 23 czerwca 2017 r. w miejscowości N., woj. [...], na ul. [...], kierował pojazdem mechanicznym marki S. o nr rej. [...] w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości, tj. 0,59 mg/1 i 0,56 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu, to jest przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. sąd I instancji ww. oskarżonego skazał i wymierzył mu karę grzywny w wysokości 200

(dwustu) stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) złotych (pkt I wyroku).

Ponadto sąd na podstawie art. 42 § 2 k.k. i art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat (pkt II wyroku) oraz na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu P. w wysokości 5 000 (pięć tysięcy) złotych (pkt III wyroku), a także zwolnił oskarżonego od uiszczenia kosztów postępowania.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego, Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie wyrokiem z 21 czerwca 2022 r. sygn. VI Ka 89/22, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że orzeczonego wobec C. G. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych złagodził do lat 2 (dwóch); w pozostałej zaś części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy oraz zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Od tego rozstrzygnięcia kasacje wywiódł obrońca skazanego C. G., wskazując na zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. poprzez wydanie orzeczenia pomimo tego, że zachodziła jedna z okoliczności wyłączających postępowanie, określonych w art. 17 § 1 pkt 6, 9 i 11 k.p.k., tj. brak prawidłowo wydanego postanowienia o podjęciu postępowania warunkowo umorzonego, braku podstaw do podjęcia takiego postępowania, co skutkowało brakiem w obrocie prawnym prawidłowo wydanego postanowienia inicjującego postępowanie karne, wobec czego postępowanie karne w niniejszej sprawie nie mogło się toczyć, również ze względu na wystąpienie negatywnej przesłanki z art. 68 § 4 k.k.

W wymienionej kasacji obrońca skazanego zawarł m.in. wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

W odpowiedzi na kasację obrońcy, prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej oraz o nieuwzględnienie wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy okazał się bezzasadny.

Na mocy art. 532 § 1 k.p.k., w przypadku wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy ma możliwość wstrzymać wykonanie zaskarżonego tym środkiem orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od ewentualnego rozstrzygnięcia kasacji. Przywołana powyżej regulacja procesowa nie formułuje natomiast przesłanek, od których uzależnione jest wstrzymanie wykonalności zaskarżonego kasacją orzeczenia przez Sąd Najwyższy. Jednocześnie mając na uwadze wynikającą z art. 9 k.k.w. zasadę niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, stwierdzić należy, iż możliwość, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., odnosi się do okoliczności o charakterze absolutnie wyjątkowym.

W zakresie możliwości wstrzymania wykonalności prawomocnego orzeczenia Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela pogląd utrwalony w orzecznictwie, w którego świetle: „wstrzymanie wykonalności prawomocnego orzeczenia ze względu na swoją wyjątkowość powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa” (postanowienie Sądu Najwyższego z 23 maja 2022 r. sygn. V KK 130/22; podobnie: postanowienie Sądu Najwyższego z 22 stycznia 2020 r., sygn. III KK 5/20; Sądu Najwyższego z 18 listopada 2003 r., sygn. IV KK 347/03). Następstwo tego rodzaju mogłoby mieć miejsce w sytuacji, gdy już pobieżna analiza kasacji, nakazuje przewidywać ewentualność jej przyszłego uwzględnienia. Sąd Najwyższy nadto zauważa, iż nadzwyczajny charakter kasacji i związane z nim skutki procesowe zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k., prowadzą do wniosku, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić, kiedy ewentualność uwzględnienia kasacji jawi się jako wysoce prawdopodobna.

Analiza materiałów postępowania oraz uzasadnienia wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia zawartego w kasacji obrońcy skazanego C. G.

– nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionej kasacji – w ocenie Sądu Najwyższego w niniejszym składzie, nie prowadzi do stwierdzenia okoliczności, które uzasadniałyby wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.